

JÍDLA A UBYTOVÁNÍ

Pojíst v Rokycanech můžete hned vedle radnice v čínské restauraci **Dragon**, polední menu od 10 do 15 hodin vyjde jen na 49 Kč. Gurmáni dají ale spíše přednost restaurantu **U Čápa**, který sídlí v domě staré lékárny (Malé náměstí). Kromě různých specialit pořádají čas od času i speciální gastronomické akce, naposledy to byla z kuchyně našich babiček. Otevřeno je Po – čt od 11 do 23 h, pátek, sobota až do jedné v noci, v neděli zavřeno.

Romanticko-turistickým dušm nelze než doporučit **Pensión Dobřív** a **Starou hospodu**, podnik založený r. 1731. Vybrat si lze z 30 druhů jídel, k dispozici je i sál pro sto lidí. Za 150 Kč na osobu se můžete ubytovat. Kamil Lodr, 338 44 Dobřív 48.

Tel: 377 451 114,
mobil: 602 108 728
www.aa.cz/pensiondobriv/

INTERNET

www.rokycany.cz – oficiální stránky města
www.oku-ro.cz/turista.html – turistické stránky o Rokycansku
www.dobriv.globalweb.cz – stránky obce Dobřív

problém, a tak ji radši pomíjeli. Co naplat, Rokycany patřily k té části republiky, kterou od německých okupantů osvobodili Američané. Dorazili sem 7. května 1945. A o tři dny později nastala událost, zdaleka přesahující hranice města. Na demarkační linii mezi Rokycany a Borkem si podali ruce zástupci US Army s Rudou armádou.

Borek leží východně hned za Rokycany, v podstatě coby předměstí, na staré „pražské“ silnici. Cedulky s nakresleným tankem zavedou návštěvníka celkem spolehlivě k unikátní kolekci. Fanoušci vojenské techniky tady najdou desítky strojů. Od nablýskaných motorek (ČZ, britská Ariel) přes

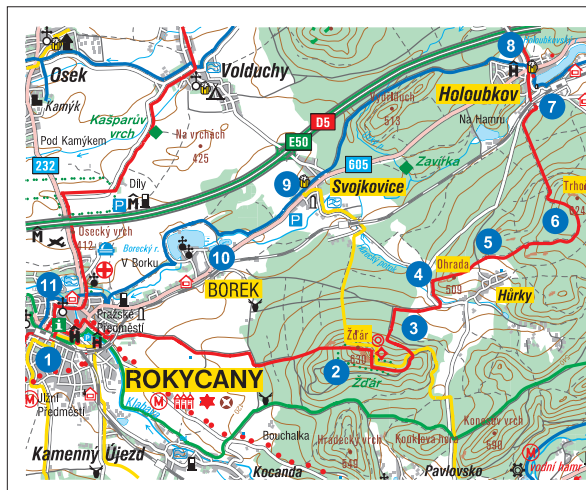
auta (škodovky, tatrovky, americký jeep, kanadské fordy, německé Phönomeny či Opel Blitz, ruské zily) k obrněncům (OT) a tankům (hlavně sovětské) či dělům. To všechno nabízí Vojenské a historické muzeum na demarkační linii. Shrnuje moderní vojenskou historii a vojenskou techniku 20. století. Důraz klade právě na skončení válečných operací, a tedy techniku, výzbroj a výstroj Československé armády, protihitlerovské koalice i německé branné moci v posledních dnech druhé světové války. A to všechno právě v místech, kde po válce probíhala linie mezi osvoboditeli z Východu a Západu. ●

ADÉLA POLÁKOVÁ

Předjarním Rokycanskem

Málokteré srovnatelně velké město jako Rokycany je napojeno tak bohatě na síť značených turistických cest: z Rokycan jich vychází osm. Zatím žádná nevede do Brd, které jsou začleněny do Vojenského výcvikového prostoru Jince, ale podle některých zpráv o rekonstrukci české armády není vyloučeno, že tomu časem bude jinak. V ročním období uzavřených kulturních památek nevolíme cesty spojující Rokycany se zámky Kozel nebo Zbítroh, ale vybíráme si za cíl z vrcholů bezprostředně obklopujících Rokycany ten nejvyšší – Žďár (630 m). Budeme se převážně pohybovat středem Přírodního parku Trhoň a okrajem Přírodního parku Radeč. Na počátku března to bude chtít dobrou obuv a trasu vnímat jako návštěvu předjarní přírody. V Holoubkově a Svojkovicích s jistotou a v Hůrkách a Borku s vysokou pravděpodobností lze spoléhat na občerstvení. Trasu lze zkrátit na 17 km návratem vlakem z Holoubkova.

Od rokycanského nádraží je třeba pozorně sledovat značku, která nás složitě provede na východní okraj města (Pražské předměstí) a otevřenou krajinou nás vede k okraji lesa, který máme před očima. Lesem prudčeji a v místě U Oltářů (skalní suky) ostře stoupáme pod vrcholovou skálou Žďáru. Žďár je předně výrazný vrchol s několika seskupeními skal, které jsou – v ročních obdobích dohodnutých s ochranáři cenné fauny – rájem plzeňských horolezců. Je totiž již půl století přírodní rezervací cenného přirozeného dubohabrového lesa. Zároveň je Žďár hradištěm z pozdní doby bronzové, jehož dobře patrnými kamennými valy je vrchol kopce oběhnán. Za ním u bývalé Staré chaty můžeme rozcestí se

TRASA: 1. Rokycany, žst. – po červené 0209: okraj lesa (4) – 2. Žďár, pod vrcholem (630) (6) – 3. Žďár, u bývalé staré chaty (7,5) – 4. Ohrada (509 m)(9,5) – 5. Hůrky, nad obcí (10) – 6. Trhoň (624), pod vrcholem (13) – 7. Holoubkov, odbočka k žst. (16,5) – 8. Holoubkov, hotel (17) – po modré 1461: 9. Svojkovice, motorest (22) – 10. Borek (25) – 11. Rokycany, žst. (28)

žlutou, pokračujeme brzy otevřenou krajinou k silnici, po níž se vydáme vlevo. Po půl kilometru značka opouští silnici vpravo a prudce lesem vystoupá na vrchol Ohrada. Vzápětí se ocitáme na okraji lesa a pod námi vpravo je obec Hůrky. Sledujeme ji až k místu, kde trvale vstoupíme do lesa a stoupáme se střídavou náročností pod výrazný vrchol Trhoň, který dal název zdejšímu Přírodnímu parku. Odtud stále lesem nejprve prudce a pak mírněji sestupujeme kolem odbočky k místní železniční stanici do Holoubkova. V městečku můžeme nalézt areál Markovy vily z období funkcionalismu (č. p. 123), který projektoval na počátku minulého století J. Kotěra pro J. Kubelku. U zdejšího hotelu volíme modrou doleva, v lese se časem připojíme na chvilku k Úzkému potočku v těsném sousedství dálnice a po půlhodině ho opustíme, abychom vy-

stoupili z lesa do Svojkovic. Chvilku sledujeme silnici, pak z ní odbočíme vpravo do lesa a z něho vystoupíme na břehu Boreckého rybníka. Dlouho jej obcházíme, než se dostaneme do obce Borek, kudy procházela demarkační čára. Připomíná to pomník, který zde byl postaven v roce 1996. U zdejší kaple najdeme kamenný kříž s Kristem, dílo Karla Legáta z roku 1758. Při přepadovém Holoubkovském potočku, který vytéká z Boreckého rybníka, dojdeme za malou chvíli na okraj Rokycan. Městskou zastavbou dojdeme k nádraží (autobusovému i vlakovému).

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapy: Brdy a Rokycansko, 1:50 000, edice KČT 34
Okolí Prahy, Brdy, Berounka, 1:100 000, edice Kartografie Praha, č. 12